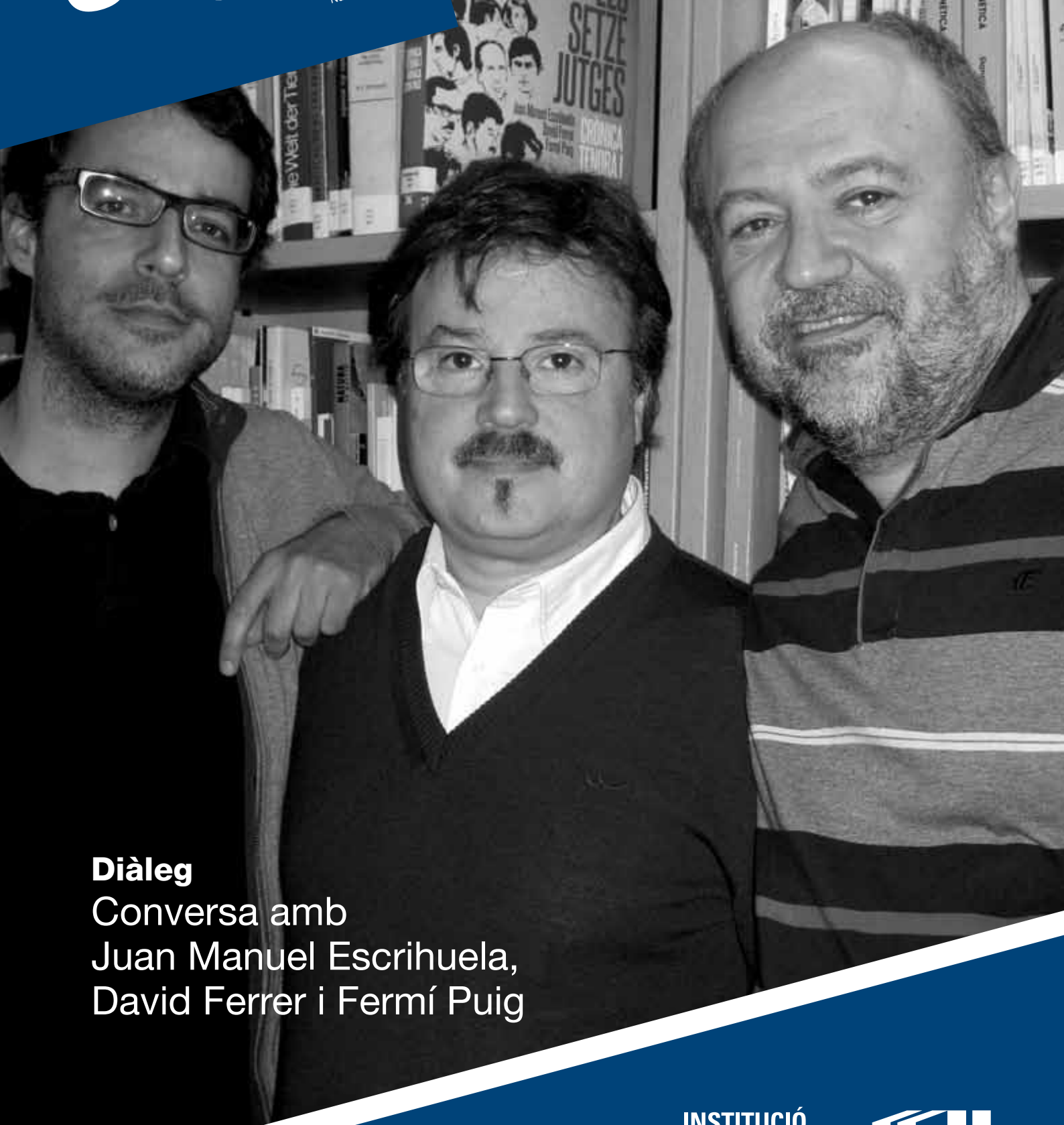

Segell

Abril de 2013

Número 23

Diàleg

Conversa amb
Juan Manuel Escrihuela,
David Ferrer i Fermí Puig

**INSTITUCIÓ
CULTURAL
DEL CIC**
Fundació Privada

Sumari

- 03 Editorial**
- 04 Diàleg**
Conversa amb Juan Manuel Escrihuela, David Ferrer i Fermí Puig
- 10 Escoles**
La Biblioteca Tafanerthau, un recurs educatiu més
per **Marta Taxonera**
- 13 Persones**
L'Emili Teixidor i l'Editorial Cruïlla
per **Enric Masllorens**
- 15 Educació, societat i valors**
"El personatge de l'any" a les Escoles Thau
Pels equips docents de Thau Barcelona i de Thau Sant Cugat
- 20 Vincles**
Inforpress dona a conèixer el projecte educatiu de la ICCIC
per **Teresa Vernet**
- 22 Destacats**
"Llegir com viure. Homenatge a Joan Triadú - 1921-2010"
Inauguració de l'exposició al Palau Robert de Barcelona

Editorial

La revista *Segell*, de la Institució Cultural del CIC, ha de ser una publicació que mostri i, alhora, expliqui, què fem i, de manera implícita, qui som. De fet, com a institució educativa, som el que fem ja que, en aquesta tasca d'educar, el fer de les persones que en formem part ajuda al ser del nostre alumnat.

En aquest número, els llibres, la lectura i la literatura en són protagonistes. En primer lloc, els tres autors del llibre *Els setze Jutges. Crònica tendra i irònica d'un país*, que ens expliquen la història d'aquesta magnífica crònica a tres mans. La Institució Cultural del CIC, com a entitat també cultural, ha pogut col·laborar a fer realitat aquesta obra única, que també és un homenatge rigorós a un moviment cultural que va ser molt important en la divulgació de la nostra llengua.

Les nostres escoles disposen de biblioteques i mediateques que permeten al nostre alumnat tenir un accés fàcil a la lectura; més ben dit, al gust per la lectura. Sabem que la lectura és primordial en el desenvolupament del pensament i el llenguatge; ajuda a interpretar el que ens envolta, a aprendre, a informar-se, a adquirir criteri, capacitat de concentració i agilitat mental. L'alumnat lector aprèn amb molta més facilitat i és capaç de gaudir de tot allò que els llibres proporcionen. A mesura que es van fent grans, els nois i noies poden llegir en diferents llengües i això també els dona un coneixement molt més ampli d'altres cultures i maneres de fer.

L'article sobre la biblioteca Tafanerthau ens explica el sentit de la biblioteca escolar amb vocació de servei a tota la comunitat educativa. Dona suport a tot el professorat en les seves tasques docents i als alumnes, els quals forma en l'ús de la biblioteca amb finalitats recreatives, informatives i d'educació contínua. Permet una sèrie d'activitats al voltant del llibre que són molt importants en la formació de l'alumnat des dels més petits als més grans: l'hora del conte, les lectures compartides, les cerques d'informació, la capsa de les preguntes, els savis responen, els padrins de biblioteca, el club de lectura, etc. Tot això fa que la lectura formi part de la vida escolar de manera quotidiana.

Joan Triadú, en el seu llibre *Textos i pretextos de pedagogia 1938-2008*, deia: «Fa molts anys, vaig titular un llibre meu *Llegir com viure*. Això és el que fa l'escola: els contes, amb els racons de lectura, amb el servei de biblioteques i ensenyant literatura.»

Referent a la literatura, parlem d'Emili Teixidor, el nostre Personatge de l'any. Escriptor que creia, com ens diu Enric Masllorens, director de l'Editorial Cruïlla, que la lectura és, també, felicitat. Un nen — diu — que ha tingut, llegit i escoltat contes, té més possibilitat de ser feliç que un que no els hagi tingut. Veurem la importància de la relació entre l'editorial i l'escriptor compartint la mateixa idea del que és la lectura i el llibre.

Les escoles Thau, tal com podem llegir en el reportatge següent, dediquen aquest curs a Emili Teixidor. L'apropament al personatge i la lectura dels seus llibres fan que l'alumnat el conegui i gaudeixi de la seva literatura. Cadascú, dins de les seves possibilitats i edat, en fa un aprenentatge que, més enllà de ser el Personatge de l'any, haurà contribuït al gust per la lectura i la literatura i a descobrir el valor i la riquesa de les paraules.

El llenguatge també és comunicació. La Institució Cultural del CIC coneix la importància que té la comunicació amb la societat, el fet de poder explicar i mostrar què fem i qui som. El vincle que tenim amb Inforpress facilita l'enllaç amb els mitjans de comunicació.

Per tant, aquest número de *Segell* ens ofereix l'oportunitat de descobrir activitats, pensaments, opinions i actituds al voltant dels llibres i la literatura. Un aspecte molt important de la nostra tasca com educadors a l'escola o a casa.

Bona lectura!

Frederic Raurell
Director general

INSTITUCIÓ CULTURAL DEL CIC
Fundació Privada

Via Augusta, 205
08021 Barcelona
Tel. 93 200 11 33
iccic@iccic.edu
www.iccic.edu

Segell
Publicació de la Institució Cultural del CIC, Fundació Privada

Director
Frederic Raurell

Consell de redacció
Ignasi Garcia Clavel, Emi Garcia-Ripoll, Pepa Jiménez, Montserrat Oliveras, Josep Palau, Marc Planes i Teresa Triadú

Consell editorial
Joaquim Triadú, Anna Bordas, Aleix Carrió, Jordi Conejos, Jordi Cortada, Ignasi Garcia Clavel, Enric Masllorens, Montserrat Oliveras, Francesc Pedró, Xavier Queralt, Manuel Raventós, Jordi Riera, Enric Roca i Pere Viñolas

Supervisió lingüística
Linguacom, SL

Disseny i maquetació
MANEKO.

Fotografies Diàleg
Emi Garcia-Ripoll

Impressió
Impremta Guinart, SL

Dipòsit legal
B-21561-05

ISSN
2013-0775 (paper)
2013-0783 (internet)

Edició
6.000 exemplars

Consulta
www.iccic.edu
www.raco.cat

Contacte
segell@iccic.edu

Diàleg

Juan Manuel Escrihuela, David Ferrer i Fermí Puig

Autors del llibre *Els Setze Jutges. Crònica irònica i tendra d'un país*

Frederic Raurell
Director General de la ICCIC

Teresa Triadú
Secretària adjunta
a la Direcció General de la ICCIC

Un llibre escrit a tres mans:

Joan Manuel Escrihuela, nascut a Barcelona, és dissenyador i escriptor especialitzat en la cançó i el rock. Col·labora en publicacions periòdiques i ha escrit monografies sobre cantants i grups. És l'autor dels dibuixos i les biografies d'*Els Setze Jutges*.

David Ferrer, nascut a Barcelona, és escriptor i professor d'anglès de la Institució Cultural del CIC i responsable de la gestió i organització de les colònies de la Generalitat de Catalunya, que la ICCIC ha anat obtenint a través de concursos públics. Va promoure l'exposició sobre Els Setze Jutges i l'acte commemoratiu del 50è aniversari del primer recital a l'antiga seu del CICF. Redactor del *Diccionari del Cinema a Catalunya*, ha escrit articles sobre cinema clàssic i prepara un llibre sobre el director i productor Juli Coll. És l'autor dels capítols històrics d'*Els Setze Jutges*.

Fermí Puig, nascut a Barcelona, és documentalista i conservador de l'arxiu més complet sobre cançó popular catalana dels darrers 50 anys. Col·labora en llibres, reedicions, exposicions i articles de premsa i va publicar el llibre *Els 60 canten en català*. Ha estat l'autor de la documentació i l'apartat de «Discos, cançons i recitals» d'*Els Setze Jutges*.

L'escriptor Josep M. Espinàs diu:

«Aquest llibre és un esforç notable, especialment ben fet. Hi ha molts llibres escrits sobre la Nova Cançó en què no han preguntat ni consultat res i s'han escrit errades importants. A vegades també es deformen les coses quan es vol donar una visió doctrinària d'aquells esdeveniments que foren de reacció espontània i no respongueren a un procés meditat. Jo em vaig posar a fer cançons perquè m'agradava en Brassens. Així mateix.

En aquest llibre sobre Els Setze Jutges s'ha fet un esforç per reunir els aspectes diversos de la Nova Cançó. Els he de felicitar. M'ha semblat molt exigent i això no és gaire corrent. No hi he vist cap disbarat, ni gros ni petit.»

> Què va significar per vosaltres l'acte commemoratiu del 50è aniversari de la primera actuació d'Els Setze Jutges al CIC?

D. F. Va ser, veritablement, tot un honor poder estar en primera línia de la celebració d'una efemèride tan significativa. Havíem anat seguint, d'alguna manera, les celebracions prèvies de l'origen d'Els Setze Jutges —i, per tant, també de la Nova Cançó—, amb un gran interès. Aleshores, com qui no ho vol, ens trobem organitzant tot l'enrenou dels 50 anys! A més, compartir taula amb Josep Maria Espinàs i Lluís Serrahima, les dues persones vives que ho van començar tot, et fa pensar: què hi faig jo, aquí? En definitiva, una gran alegria.

F. P. Per mi va ser veure realitzats una idea i un desig que feia un parell d'anys que em voltaven pel cap. Era una data important i recordo envers la cançó oblidats destacats (Ovidi durant anys ni actuava ni veia editats els seus treballs, actualment en Quico, per posar un cas semblant, no té el ressò que tindria en qualsevol altre país normal, etc.), i un sempre té por que passi desapercibuda. Per sort gràcies a la implicació de la ICCIC, de la Teresa i del Frederic, va ser possible aquella inoblidable vetllada.

> Els Setze Jutges. Crònica irònica i tendra d'un país. Comencem pel títol... Per què aquest títol?

Aquest era el lema que es va inventar Miquel Porter —el Jutge número 1—, per sintetitzar l'acció ideo-

Diàleg

Conversa amb Juan Manuel Escrihuela, David Ferrer i Fermí Puig

lògica del grup. Evidentment, en aquells anys de franquisme de començament dels seixanta, cantar en català ja era un acte prou agosarat per ser considerat subversiu. Conseqüentment, si a més de cantar en català haguessin emprès un camí de crítica antifrancista, haguessin estat esclafats pel règim, i s'ha acabat la història. En canvi, els Jutges fundadors —Porter, Remei Margarit, Espinàs i Delfí Abella— van ser prou hàbils per comprendre que les lletres de les cançons haurien de girar entorn de la crònica costumista i la crítica aparentment amable. I, gràcies a aquesta estratègia, van aconseguir la supervivència i van possibilitar l'aparició posterior d'altres cantants amb altres intencions. Però tots ells eren antifrancistes convençuts.

> Un llibre a tres mans. Com neix la idea d'aquest projecte? Com us va posar d'acord?

F.P. Després de fer un llibre sobre la dècada dels seixanta amb un dels capítols dedicat als Jutges, vaig pensar que ja seria hora de fer-ne un de dedicat exclusivament al col·lectiu. Amb el Joan Manuel en vàrem parlar i uns dies després em va trucar el David, que volia que l'ajudés perquè ell havia tingut la mateixa idea i entre els tres vàrem començar a treballar-lo.

J.M.E. El 1990 vaig conèixer el Fermí mentre jo estava escrivint un llibre sobre Joan Manuel Serrat. Fermí em va ajudar amb les seves aportacions discogràfi-

ques i, des de llavors, som amics. Fa un parell d'anys, en una de les nostres reunions, tots dos coincidim a escriure'n un sobre el Jutges, i al poc temps, tal com comenta el Fermí, el David es va integrar al projecte. El resultat ha estat d'allò més satisfactori, perquè el tres hem dut a terme una grata labor conjunta que els Jutges i la cançó catalana bé es mereixen.

D.F. Doncs tot va començar per la coincidència d'agendes. En vista que no existia cap llibre monogràfic sobre els Jutges, em vaig posar a escriure el llibre que jo, com a lector, volia llegir. Quan em vaig assabentar que el Fermí i el Joan Manuel havien tingut la mateixa idea, no ens va ser gens difícil posar-nos d'acord a unir esforços.

> Parlem dels autors. Ens podeu explicar, cadascú, la vostra trajectòria fins a arribar a l'inici del llibre?

D.F. Tot i que gairebé sempre havia escrit sobre cinema, sempre m'ha seduït la història del país. I la d'Els Setze Jutges és Història, en majúscules. Per tant, cobrir un buit sobre el col·lectiu no deixa de ser una conseqüència lògica de les meves inquietuds: no podia permetre que els Jutges no tinguessin el seu llibre.

F.P. Jo segueixo la cançó des que tenia quinze anys i ara en farà cinquanta-quatre, o sigui... tota una vida. Tinc una col·lecció gairebé completa de tot el vinil

editat els darrers 50 anys, a més de milers de retalls, cartells, programes, postals, enregistraments, etc., tota una vida dedicada a fer un arxiu sobre el que s'ha cantat en català.

J.M.E. Bé, la meua carrera, pel que fa a l'escriptura, és bastant llarga: articles en revistes musicals, dissenys i dibuixos per a llibres de música, i a part de la biografia de Serrat, també he escrit estudis i biografies d'artistes com els Beatles, David Bowie, Elton John, Paul McCartney, The Eagles, Marc Bolan, i una novel·la sobre el que hauria passat si John Lennon no hagués estat assassinat aquell fatídic 8 de desembre de 1980.

> Veiem que el llibre té tres apartats diferenciats i, alhora, complementaris. Ens podeu descriure, cadascú de vosaltres, el vostre apartat i el motiu d'haver-hi participat?

D.F. La meua part ha estat la crònica històrica pròpiament dita, de la qual m'he responsabilitzat per la meua passió pels fets del país, que ens ajuden a entendre el present.

J.M.E. L'escriptura i el dibuix són les meves passions, per la qual cosa realitzar un perfil biogràfic dels Jutges a vista d'ocell, així com els dibuixos d'ells, ha representat un gran repte per mi, i sobretot pel fet que la meua contribució s'ha complementat bé,

crec, amb el gran treball realitzat pel David i el Fermí. F.P. La meua part és la de dades i de recerca del material gràfic, encara que amb l'ajut dels meus companys: discografia, cronologia dels concerts, relació de totes les cançons que hem pogut saber que interpretava el col·lectiu i un recull d'algunes cròniques significatives fetes pels mateixos Jutges després de les seves actuacions.

> Com heu anat construint el llibre? Quin procés heu seguit per aconseguir una narració coherent i homogenia?

Per començar, hem regirat tots els arxius possibles —dels quals, en molts casos, ni es tenia notícia— i hem entrevistat els principals protagonistes d'aquella història. Teníem clar que calia anar sempre a la font primària, per no caure en clixés o meres repeticions d'una història que s'havia anat explicant de manera recurrent. Aleshores, el repte quedava servit: com sintetitzar tota la informació recopilada en un únic volum? Si n'hi havia per fer una enciclopèdia! Doncs, fruit de la paciència, vàrem aconseguir vertebrar la trajectòria històrica en quatre grans apartats: la creació del nucli fundador, les noves incorporacions d'integrants més joves, l'esclat que va suposar la irrupció de Joan Manuel Serrat i, finalment, les tres últimes incorporacions i l'esvaïment del grup, fruit del seu propi èxit.

Diàleg

Conversa amb Juan Manuel Escrihuela, David Ferrer i Fermí Puig

> Quins protagonistes del llibre han col·laborat en l'elaboració?

Doncs pràcticament tothom, als quals hem d'agrair la seva paciència i generositat. No només en deixar-se entrevistar sinó també, en molts casos, posant a la nostra disposició els seus arxius privats. Hi ha participat la majoria de Jutges, així com els familiars dels que ja no hi són, mànagers, arranjadors o executius de les discogràfiques.

Val a dir que dos han estat, malauradament, inacessibles: Remei Margarit, que fa anys que viu apartada del món de la cançó, i Lluís Llach, perquè ha passat full i no vol —en general— concedir entrevistes ni participar en actes relacionats amb la seva etapa de cantant. Una llàstima, ja que és tracta d'un dels referents d'Els Setze Jutges.

> I per al material fotogràfic?

Els arxius i treballs de Pau Barceló, Jordi Fornas,

Toni Catany, Oriol Maspons i Pep Puvill.

> Hi havia algun altre llibre com aquest sobre Els Setze Jutges? En què es diferencien, principalment?

La veritat és que no. S'havia escrit sobre ells en llibres d'un abast més ampli, com a capítols en el context de la Nova Cançó. En aquest sentit, ho hem tingut ben fàcil: no competíem contra ningú, ja que era el primer llibre monogràfic sobre el col·lectiu.

> Quin valor té, actualment, el llibre? Creieu que tenen vigència Els Setze Jutges?

Els Setze Jutges, sorgits del què ara anomenariem societat civil, ens haurien de servir com a mirall d'allò que, com a país, podem aconseguir en moments difícils. Per tant, la seva vigència es fonamenta en el fet que l'experiència dels Jutges ens ensenya que tot és possible, si ens ho proposem.

> Es pot entendre la música catalana sense Els Setze Jutges? Quin tipus de música interpretaven?

Fa de mal dir, perquè seria fer historiaficció. Però la

realitat és que els Jutges van ser els primers a cantar cançons noves en català després de la República. Per tant, és clar que, com a mínim, la història de la música popular catalana hagués estat radicalment diferent sense la seva aportació. Podeu imaginar-vos la cançó catalana sense, posem per cas, Serrat, Llach, Bonet o Pi de la Serra? Amb això està tot dit. Els Setze Jutges interpretaven cançons pròpies, d'inspiració generalment francesa. Els seus primers models foren Brassens, sobretot, però també Brel, Béart o Ferré.

> Quin va ser el motiu pel qual persones que tenien una altra professió decidissin crear un grup musical?

Doncs, precisament, el que pretenien era cobrir un buit. Aleshores, un cop l'engranatge funcionava, calia que s'hi incorporés gent jove que volgués continuar-ho, i crear així un moviment. Cal dir que la seva operació fou tot un èxit.

> Esteu contents del resultat? I de la repercussió que ha tingut?

Molt! Particularment, hem d'agrair a la ICCIC i a

Viena Edicions la implicació total amb el llibre, que ens ha permès tenir el volum que haguéssim desitjat. Quant a la repercussió, cal dir que el llibre s'ha venut molt bé, i se n'ha parlat als mitjans. Creiem que els Jutges s'ho mereixen. Sense ells probablement el llibre no hauria vist la llum o, si més no, amb la qualitat que s'ha pogut fer.

> Per acabar, un somni. Quin seria l'objectiu ideal a aconseguir després d'aquest llibre?

Generar interès en els fets del país i que, en general, ens creguem a nosaltres mateixos com a poble, i en les nostres possibilitats. Si cadascú de nosaltres, en cada àmbit, des de qualsevol indret, tingués la iniciativa que varen tenir aquests homes i dones, de ben segur que ens esperaria un futur força prometedor. Per tant, si aquest llibre servís per estimular alguna vocació, seria una gran cosa.

Moltes gràcies.

Escoles

La biblioteca Tafanerthau, un recurs educatiu més

Marta Taxonera
Bibliotecària de l'Escola
Thau Sant Cugat

La biblioteca Tafanerthau neix amb vocació de servei a tota la comunitat educativa. Dóna suport a tot el professorat en les seves tasques docents i als alumnes, els quals forma en l'ús de la biblioteca amb finalitats recreatives, informatives i d'educació contínua.

Què fem a la biblioteca

La persona responsable de la biblioteca distribueix el seu temps entre les tasques pròpies de la biblioteca: seleccionar els materials, catalogar, reparar documents, atendre el servei de préstec, elaborar guies de lectura, preparar dossiers temàtics i atendre els usuaris.

També, com un mestre especialista més de l'escola, du a terme activitats que tenen com a objectius estimular el gust per la lectura, ensenyar a fer cerques d'informació i formar usuaris de biblioteca.

Parvulari

Els alumnes de parvulari van a la biblioteca un cop al mes i en grup partit. Les activitats estan adreçades sobretot a despertar l'interès dels alumnes pel gust per la lectura: tenir un temps per llegir, veure llegir i compartir la lectura.

S'intenta aconseguir que el llibre sigui un objecte desitjat, que l'identifiquin com un mitjà per aconseguir autonomia i accedir al coneixement. Igualment, a poc a poc, assimilen les pautes de comportament a la biblioteca i comencen a distingir com estan classificats els llibres (gomets de colors, llibres d'imaginació i de coneixements, etc.).

A totes les sessions de biblioteca s'explica un conte i es disposa de temps lliure perquè l'alumne triï els llibres que vol mirar i, el que és molt important, interioritzin l'espai com un espai comú i compartit per tots i estableixin vincles amb un servei que utilitzaran durant tota la vida escolar.

Educació primària

De primer a sisè, els nens van a la biblioteca cada 15 dies en grup partit. Per afavorir el gust per la lectura, s'expliquen contes; es llegeix i es comparteix el que s'ha llegit; es fomenten les recomanacions entre companys; es provoca l'esperit crític; es promou el servei de préstec; s'introdueix el concepte de club de lectura, etc.

Es fan cerques d'informació. Els alumnes distingeixen els llibres d'imaginació i de coneixements, aprenen a fer servir les enciclopèdies i els diccionaris en paper i en línia, a identificar la informació a partir d'un sumari, a entendre què és una publicació periòdica, etc.

També aprenen a fer ús del catàleg propi i el d'altres biblioteques i a localitzar els documents mitjançant la classificació decimal universal (CDU), per tant, saben orientar-se a la biblioteca.

Quan treballen a l'aula amb el mestre, es plantegen dubtes que no es poden resoldre al moment. Cal, doncs, investigar (*Capsa de les preguntes*) i recórrer als experts (*Els savis responen*).

Capsa de les preguntes

A les aules de cicle mitjà de primària hi ha la *Capsa de les preguntes*, que recull en un formulari les preguntes sorgides durant la classe. Aquestes preguntes es resolen visitant la biblioteca i utilitzant els recursos disponibles. Sovint aquestes preguntes en generen d'altres que necessiten, a més dels llibres i la xarxa, altres fonts d'informació ("si tinguéssim clorofil·la a la sang, seriem verds?"). Situacions com aquesta provoquen l'activitat *Els savis responen*.

Els savis responen

Professors i alumnes de secundària esdevenen savis i ens ajuden a trobar respostes. D'aquesta manera es fomenta en els petits la il·lusió per aprendre i, en els grans, la responsabilitat (preparació, exposició adequades d'un tema) i l'empatia (posar-se en el lloc de l'ensenyant).

El treball per projectes i la biblioteca

El treball que van fer els alumnes de cinquè de primària sobre Miguel Hernández des de l'àrea de castellà, és un bon exemple de col·laboració entre els mestres i la biblioteca.

Amb motiu del centenari del naixement del poeta alacantí, una mestra va decidir treballar poesia partint de la seva obra. La bibliotecària es va posar a disposició de la mestra per elaborar i seleccionar els documents necessaris per al projecte. Com a resultat, es va confeccionar una antologia del poeta i un dossier amb recursos bibliogràfics i telemàtics de la vida i del context històric i literari de l'autor, que es consultava a la biblioteca. Al mateix temps, a la biblioteca es va crear l'espai M. Hernández, amb llibres apropiats per als nens, però també per al públic en general.

Treballant paral·lelament a l'aula i a la biblioteca el projecte creixia. Mentre que a l'aula es generava la curiositat pel personatge i els nens versejaven tot partint dels poemes del poeta d'Orihuela, a la biblioteca trobaven les dades que necessitaven per conèixer la realitat biogràfica, històrica i literària que va viure M. Hernández. També consultaven diccionaris per glossar la poesia de l'autor. Així, a poc a poc, els alumnes donaven forma al projecte, que es va materialitzar en un àlbum final constituït per una part teòrica ja esmentada i una altra de pràctica, els poemes que havien creat a l'aula.

El treball per projectes estimula en l'alumne les ganes de saber i la curiositat.

Educació secundària

Entre les activitats que promou la biblioteca a secundària destaquen els Padrins de biblioteca i el Club de lectura del còmic.

Padrins de biblioteca

Aquesta activitat, a més d'afavorir el gust per la lectura, fomenta el respecte i el coneixement mutu.

Els alumnes de primer i segon d'ESO apadrinen alumnes de primer i segon de primària. Durant dos anys padrins i fillols es troben periòdicament per llegir i mirar contes junts. Els més grans aprenen a preparar la narració, a adequar el registre de llenguatge al nivell del receptor, a fer una exposició oral estructurada treballant el ritme i l'entonació de la veu i a ser responsables d'una altra persona.

Els petits amplien el seu camp de relació, tenen més oportunitats d'apropar-se a la màgia dels contes i creen un vincle d'amistat que es fa extensiu a altres moments i activitats de l'escola.

El Club de lectura de còmic

A proposta d'un professor de secundària gran amant del còmic, es va crear el Club de lectura de còmic, adreçat als alumnes de segon cicle de secundària.

La finalitat d'aquesta activitat és descobrir la lectura com una activitat de lleure agradable i engrescadora. Es crea un ambient que afavoreix l'intercanvi d'opinions i facilita la comunicació i el diàleg entre els participants. És una activitat completament voluntària, desvinculada de qualsevol avaluació acadèmica,

fora de l'horari lectiu.

Alguns dels temes i de les lectures que hem compartit al llarg dels cinc anys de vida del Club són novel·les gràfiques: *Maus*, *Persepolis*; tires de premsa, *Calvin i Hobbes*, *Liberty Meadows*; conflictes bèl·lics de la segona meitat del segle XX: *Deogratias*, *Palestina*; joves autors europeus: *Arrugas*, *Caída de bici*, i el 70 aniversari de Batman: *Batman, año I*, *Batman*, *el largo Halloween*.

L'èxit d'aquesta activitat es va comprovar quan antics alumnes de l'escola van demanar de continuar participant al club, fet que ens ha encoratjat a proposar un club als alumnes de primer cicle de secundària.

Temps de migdia / Aula oberta

La biblioteca és oberta al migdia per als alumnes de cicle superior de primària i per als alumnes de tota la secundària. Poden venir sempre que vulguin a treballar, fer treballs en grup, cerques d'informació, cercar llibres en préstec, etc.

Des de les 16.30 i fins a les 18.30 h la biblioteca atén alumnes a partir de tercer de primària que per qualsevol raó s'han de quedar a l'escola en horari extraescolar. Fan deures, llegeixen, treballen, etc. Comparteixen l'espai alumnes de 8 a 16 anys.

Biblioteca i escola

La biblioteca atén les necessitats d'informació que es generen diàriament a l'escola, tant d'àmbit en general com dels departaments, professors, mestres o alumnes. S'utilitza la biblioteca com un veritable recurs educatiu estable i sòlid, que atén totes les peticions.

La biblioteca com a espai físic facilita la trobada personal entre tota la comunitat escolar: professors, mestres i alumnes de diferents etapes i edats. Gràcies a aquest fet, la biblioteca sap quines necessitats d'informació es generen a les aules i ajuda a provocar situacions d'aprenentatge (*Els savis responen*).

Per acabar, tot això és possible gràcies al fet que l'equip directiu, els professors i els mestres creuen en la biblioteca com a recurs educatiu que afavoreix els aprenentatges i ajuda a desenvolupar els continguts curriculars i a educar persones amb habilitats intel·lectuals i amb valors.

Persones

L'Emili Teixidor i l'Editorial Cruïlla

Enric Masllorens i Escubós
Director de l'Editorial Cruïlla i educador

Celebració dels 200.000 exemplars de *L'Ocell de Foc*. Any 2008. Emili Teixidor amb Victòria Tubau, il·lustradora i Javier Cortés, president de SM-Cruïlla.

Imagino l'Emili Teixidor passejant per algun carrer de Sarrià sempre amb un llibre sota el braç. M'agrada seguir imaginant les persones que ja no hi són, les coses bones, els fets interessants, els fets que per a mi són exemple.

Quan un cop li vaig preguntar per què portava sempre un llibre, fins i tot quan anava a comprar el pa, ell, sorneguer, em va dir: «Si creiem que la lectura és important i si volem que els infants llegeixin, cal que els adults amants de la lectura donem exemple.» Una altra lliçó de pedagogia de l'exemple.

Amb la lectura, els nens potencien el seu nivell intel·lectual, la seva imaginació, augmenten el seu lèxic i les formes d'expressió, però, sobretot, poden gaudir de l'aspecte lúdic que ofereix la literatura.

Llegir a casa, envoltat de la família, sempre és gratificant per la comoditat i la calidesa de la llar, però sovint és habitual no disposar de biblioteca infantil i juvenil. La possessió de llibres ensenya a valorar-los i apreciar-los. De fet, una petita biblioteca infantil contribueix a augmentar l'interès i la passió per la lectura.

L'Emili Teixidor, durant tota la seva vida, va dir-nos que aprenem amb els altres, des dels altres i pels altres. A Cruïlla ens plau col·laborar i fer aportacions en aquest sentit. Per això sempre hem volgut tenir d'autor i amic l'Emili, perquè hi compartim aquesta idea de fons, perquè entenem que procurant la lectura estem educant persones capaces de fer el bé i carregats d'un optimisme pacient i engrescador.

Des de Cruïlla, també compartim amb l'Emili la idea

El Personatge de l'any a les escoles Thau

que la lectura és, també, felicitat. Un infant que ha tingut, llegit i escoltat contes té més possibilitat de ser feliç que un que no els hagi tingut. Des d'un principi cal que els nens i les nenes estimin la lectura i en gaudeixin. La família i els educadors els hem de contagiar aquest plaer i hem de començar a fer-ho des que són molt petits, mitjançant contes, i llegir-los-hi sempre que es pugui per construir el seu intel·lecte i propiciar un millor futur.

Ara, quan el mercat del llibre està vivint un moment convuls, volem recordar que són els autors propers els qui donen més sentit a la feina que fem, precisament perquè ens ajuden a procurar la nostra continuïtat i el nostre projecte educatiu compartit.

Tot això que he intentat dir ho expressa molt millor l'Emili en el final d'un dels seus contes de la Formiga Piga, un personatge seu, editat per l'Editorial Cruïlla. Diu així:

«Quan la cuca de llum no va tenir res més per dir, el psiquiatre li va receptar uns dies de repòs i alimentar-se només amb els bons records i les alegries del tupí desinfectat. Així, a poc a poc, animada per les racions de felicitat passada, la llumerna va recuperar la joia de viure i es va encendre un altre cop. Es va il·luminar de nou com abans de l'enfosquiment i des d'aleshores va procurar guardar totes les alegries que trobava i estar sempre riallera, no fos cas que s'apagués un altre cop i es convertís en un d'aquests individus que van pel món tan apagats que fan por i tot; potser perquè no saben que porten una llum a dins o no saben com engreixar-la perquè s'en-cengui.»

Continuaré imaginant l'Emili passejant pels carrers, saludant la gent, parlant amb la mainada, fent conferències a les escoles, transmetent aquesta llum que la cuca havia perdut i, sobretot, amb un llibre sota el braç. Continuaré creient en la pedagogia del referent i de l'exemple. Continuaré tenint referents perquè la vida és millor i ens permet créixer. Continuaré llegint perquè crec en tot el que l'Emili Teixidor deia quan es referia a la importància de la lectura i, en especial, de la literatura infantil i juvenil.

En moments difícils, complexos, de manca de referents, és quan es percep més nítidament la responsabilitat, i fins i tot, la lucidesa que determinades persones ens encomanen.

Conte de les dues cançons

«Què han de fer dos rossinyols quan s'adonen que fan el mateix cant, el mateix refilet?

Poden buscar altres ocells que cantin la mateixa cançó i formar un orfeó.

Poden separar-se ben lluny i cantar en boscos diferents.

Poden formar equip i cantar l'un mentre l'altre descansa, i així tenir el bosc amb música totes les hores del dia i de la nit.

I també poden aprendre altres cançons, és clar, i no cantar sempre el mateix!»

Emili Teixidor, «Conte de les dues cançons», *Petits contes d'intriga de la Formiga Piga*, Editorial Cruïlla, pàg. 64.

Emili Teixidor – curs 2012/2013

L'activitat del Personatge de l'any forma part del nostre projecte educatiu. Consisteix a treballar al llarg d'un curs un personatge de la nostra cultura, persones vinculades al món literari, musical, artístic, pedagògic, etc., que amb la seva capacitat creativa han configurat el nostre bagatge cultural.

És un eix vertebrador tant pel que fa al contingut com al treball, ja que permet compartir-ho entre cursos i etapes.

Alguns dels personatges que ens han acompanyat han estat: Joan Alavedra, Marià Manent, Carles Riba, Miquel Martí i Pol, Joan Oliver (Pere Quart), Antoni

Gaudí, Miquel Desclot, Tomàs Garcés, Joan Miró, Pere Casaldàliga, Artur Martorell, etc.

Emili Teixidor a parvulari

El treball a parvulari consisteix, principalment, a apropar l'alumnat a l'escriptor i a alguns dels seus contes: *En Ring 1-2-3 i el món nou* i *L'amiga més amiga de la formiga Piga*, entre d'altres.

S'ha fet un apropament a l'escriptor a partir de l'art d'escriure: el conte que creix i que va prenent vida. Aquesta activitat, com la que fa un escriptor, ha consistit, en primer lloc, a crear una nova formiga, que és el personatge principal de tot el fil conductor del conte que creix.

Hi ha hagut el grup d'alumnes responsables d'iniciar el conte i de posar un nom a la nova formiga: Xica. Ha decidit on vivia, han escrit el text i ha fet el dibuix de la primera pàgina.

Aquest nou conte ha anat creixent i agafant forma amb aventures de la formiga Xica, que seguiran en mans dels nens i nenes de primària.

El conte *En Ring 1-2-3 i el món nou* servirà per guarnir el passadís de parvulari de Thau Sant Cugat.

Emili Teixidor a educació primària

Enguany, la vida i l'obra d'Emili Teixidor són presents en el treball quotidià de l'etapa de primària. Cada nivell descobreix la biografia de l'escriptor i fa seus els ingredients per gaudir de la lectura i la cuina d'una escriptura pausada i saborosa.

Tots els alumnes d'educació primària de Thau Sant Cugat han col·laborat amb els de parvulari en l'elaboració del conte que creix. Cada classe s'ha encarregat d'il·lustrar una pàgina d'aquest conte, que té com a protagonista una formiga creada pels petits de P4 i els més grans de primària; els alumnes de 5è i 6è n'han elaborat les tapes.

Els nens i nenes de cicle inicial han conegut els fets més rellevants de la vida de l'escriptor amb la informació recollida i n'han confegit una biografia breu. I també han il·lustrat alguns dels títols de les seves obres més destacades. Així doncs, ens hem atrevit amb títols tan suggeridors com *Pa negre*, *Cor de roure*, *El soldat plantat*, etc. I els de segon fins i tot han escrit les nostres petites històries a partir d'alguns d'aquests títols. Els retrats amb llapis carbó decoren el passadís de les classes.

D'altra banda, els alumnes de cicle inicial han llegit el conte *La llista d'aniversari*, d'Anna Manso, escriptora deixeble d'Emili Teixidor que en coneix molt bé l'obra i la vida, i hem fet tot un seguit d'activitats de reflexió al voltant d'aquesta lectura.

A cicle inicial de Thau Barcelona, la formiga Piga i altres personatges decoren els passadissos. Cada nen construeix amb volum la seva formiga i entre tots fan caminets i el gran formiguer. En grup es fan també altres personatges en gran volum i es transformen les botigueteres que habitualment s'empren per treballar racons de matemàtiques. A l'aula d'or-

dinadors els alumnes aprenen amb un JClic fet per les mestres, que tracta de la botiga de Piga.

Els nens i nenes de cicle mitjà de Thau Sant Cugat han fet una recerca biogràfica i bibliogràfica sobre l'autor. A les estones de biblioteca ens han llegit *L'amiga més amiga de la formiga Piga* i s'ho han passat d'allò més bé escoltant les aventures d'aquest parell de petites bestioles. També han conegut l'Anna Manso, i els de quart fins i tot li faran una entrevista per saber encara una mica més de la seva vida i dels seus llibres.

A cicle mitjà de Thau Barcelona cada nen escriu un conte, amb les aus com a protagonistes. Les fan en volum i recreen físicament diferents ecosistemes. Els més grans inventen contes sense lletra en quatre seqüències, inspirats en l'obra de l'escriptor, i fan un treball que gira al voltant del conte «L'home que té els ulls a l'illa del tigre».

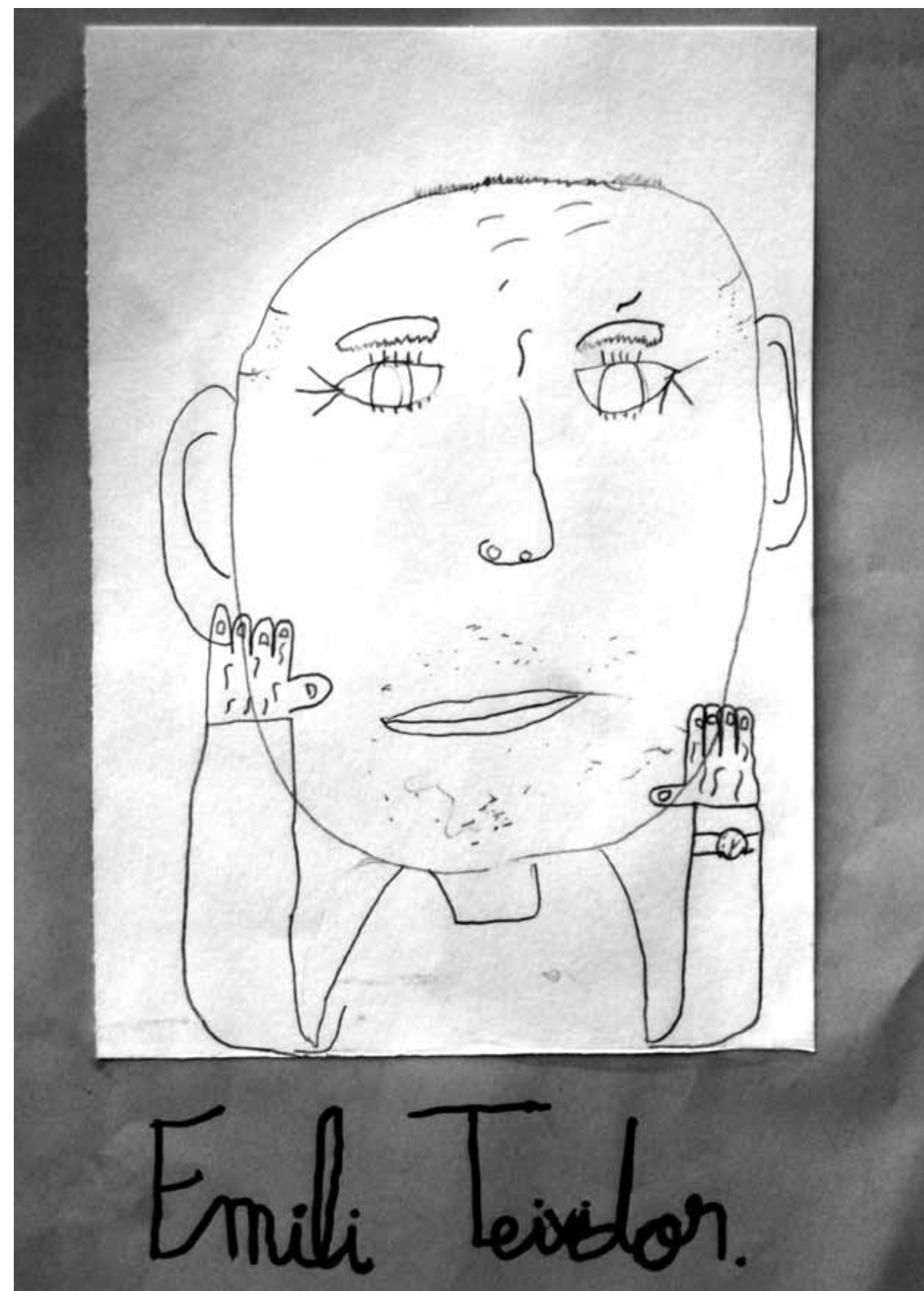
Els nens i nenes de cicle superior han fet una cerca guiada per conèixer l'autor i han elaborat uns eixos cronològics utilitzant les eines digitals.

A partir d'una proposta del mateix Emili Teixidor, a grans i petits se'ns ha despertat la curiositat per la llengua a partir de frases i versos breus escrits a la pissarra diàriament.

A cicle superior de Thau Barcelona es crea un document sonor amb enregistraments de fragments de llibres que trien els alumnes, es fan entrevistes i comentaris al voltant de la biografia de l'escriptor, debats, etc. Els nois i noies de cinquè i sisè també aprenen l'ofici de l'artesà titellaire creant formigues articulades i dracs fets amb guix, que s'empraran en una representació.

Emili Teixidor a educació secundària

A l'etapa d'educació secundària Emili Teixidor ha aparegut esporàdicament o circumstancialment en no coincidir per temari com a autor a treballar, si bé algun dels títols i pinzellades de la seva obra han estat presents en el currículum de matèries de llengua. En conèixer l'any passat la seva mort, vam creure que l'Escola li havia de retre homenatge per l'aportació tan gran a la cultura i pel llegat que ha deixat a la literatura catalana. Sens dubte calia que el nostre alumnat el conegués.

I quina va ser la nostra gran sorpresa que, en presentar-lo als nostres alumnes, la gran majoria ja el coneixia, involuntàriament, però n'havia sentit a parlar; els mitjans de comunicació hi havien ajudat –el ressò de *Pa negre* no podia passar per alt.

Així doncs, vam començar a traçar com recordaríem l'Emili Teixidor a la nostra etapa. Òbviament calia fer un passeig per la seva biografia i obra, però el que més ens interessava era deixar empremta del seu missatge en els nens. Com a defensor i divulgador de paraules, calia que els transmetéssim aquest sentiment, aquesta riquesa, aquest món tan escrutable i a l'abast, que sovint els nens desconeixen, immersos en l'era digital que massa sovint oblida que és necessari i bonic saber expressar-se amb riquesa i correcció.

Sabiem que les seves llargues reflexions sobre la lectura i tota l'obra escrita que va produir defensant-la i ensenyant a aprendre'n, donant eines i estratègies, ens podien ajudar. I a partir del títol *La lectura i la vida* vam aconseguir muntar una activitat per a tots els cursos de secundària en què es veiés i els nens aprenguessin el valor i la riquesa de les paraules i la lectura. Vam extreure del llibre fragments descontextualitzats que han hagut de llegir i de reflexionar-hi, activitat que ha donat joc al debat, a l'ús oral de la paraula, a la conversa espontània però alhora pensada. Res del que s'aporta és gratuït. Recordem l'Emili amb una d'aquestes cites que esmenta en el llibre: «L'art de la lectura, comentava Pedro Salinas, és cada vegada més difícil. Requereix temps, silenci i una certa disposició interior. La lectura requereix un lloc adequat. Una postura adequada. Alguns llegiran molt, d'altres, poc o gens. Però almenys aprendran la postura, el silenci, l'hàbit. Uns quants minuts cada dia són moltes hores al final de curs.»

La reflexió personal i la posada en comú van generar un diccionari de paraules pròpies i de reflexions personals que calia que fossin comunicades a tothom, exposar públicament quins mots dansaven al cap dels nostres adolescents i què en pensaven, que se sentís la seva veu, esperonats pel gran escriptor que havia aconseguit fer diana en la creació, podem dir-ne poètica, dels alumnes.

Aquestes paraules reflexionades estan emmagatzemades i com un degotall aniran florint a la primavera

enriquant els nostres espais, justament farcint l'escola de mots, com volia l'Emili Teixidor.

A banda d'aquesta activitat conjunta, a cada curs s'han fet altres activitats que han complementat la coneixença de l'escriptor.

A primer d'ESO de Thau Sant Cugat, des de l'àrea de tecnologia i utilitzant els programes d'aprenentatge, aquest curs, partint d'una plantilla (Wix), han dissenyat un web amb enllaços, biografia, jocs i comentaris de llibres que els ha servit per conèixer més a bastament la seva vida i obra.

Els alumnes de Thau Barcelona tenen de lectura obligatòria *Les rates malaltes* i els de segon d'ESO, *L'ocell de foc*. Són lectures treballades dins de l'activitat del taller de lectura.

A tercer d'ESO de Thau Sant Cugat i dins l'activitat del taller de lectura, han aprofundit en l'escriptor a través de la lectura de *Les rates malaltes*, obra que l'escola ha inclòs com a sac de llibres perquè consti en el currículum de l'assignatura. L'activitat es complementa amb un treball interdisciplinari amb l'àrea de ciències naturals i serà presentat per Sant Jordi. Tot just ara n'estan fent la lectura. A Thau Barcelona els alumnes de tercer i quart d'ESO tenen la recomanació de lectura optativa de *Cor de roure* i *Pa negre*. En treballen el gènere, i fan anàlisi i crítica literària.

A quart d'ESO de Thau Sant Cugat, aprofitant l'aportació del dramaturg i pedagog de teatre Ignasi Roda, els alumnes estan preparant una adaptació teatral muntada pel mateix Roda de l'obra *Frederic, Frederic, Frederic*. Setmanalment i des de l'àrea de llengua catalana, en grup reduït i durant una hora, els alumnes coneixen Teixidor en escena. L'obra s'està preparant des del gènere i és previst fer-ne l'estrena el darrer dia de curs, per a la festa de final de curs de la promoció dels alumnes de quart principalment, però també per a la resta de l'escola. Aquesta darrera aportació per recordar Teixidor tancarà els actes d'homenatge a aquest il·lustre escriptor celebrats des de l'escola, que gairebé serviran per celebrar el primer any de la seva mort.

A Thau Barcelona, tota l'etapa va omplint l'espai amb frases de l'autor, escollida pel departament de llengua. Totes són del llibre *La lectura i la vida*. Cada

setmana n'hi ha una de diferent. Hi haurà, també, una conferència de l'escriptor Pere Martí, coneixedor d'Emili Teixidor.

A Thau Sant Cugat serà l'escriptora Anna Manso qui oferirà un parell de conferències.

La celebració dels Jocs Florals a les escoles Thau completaran el recorregut per la literatura i la figura d'Emili Teixidor amb la presència de dos escriptors i coneixedors del nostre Personatge de l'any. A l'Escola Thau Sant Cugat serà l'Anna Manso i a l'Escola Thau Barcelona, Pere Martí.

Aquesta activitat del Personatge de l'any ofereix moltes vessants pedagògiques a l'escola, als alumnes i als professors. És un fil conductor que permet compartir la descoberta del personatge entre tots, dels més petits als més grans, i també és un eix vertebrador entre les diferents disciplines d'aprenentatge.

Estem segurs que Emili Teixidor, a partir d'ara, formarà part de la vida dels nostres alumnes i que contribuirà al gust per la lectura i l'escriptura.

Inforpress dóna a conèixer el projecte educatiu de la ICCIC

Teresa Vernet Muntas
Consultora d'Inforpress

Des d'Inforpress assessorem la ICCIC en l'estratègia de comunicació externa des de fa més de cinc anys; ajudem la Institució a dissenyar les accions que formen part del seu Pla de comunicació i a buscar oportunitats per aparèixer als mitjans amb notícies i articles positius que ajudin a donar a conèixer els trets diferencials de l'entitat i la tasca pedagògica que porta a terme als seus centres. Treballem perquè la Institució pugui fer arribar als seus públics objectius el seu model d'educar, un estil propi que permet oferir a l'alumnat i a les famílies una sòlida formació de qualitat en l'àmbit humà i acadèmic. Així mateix, mostrem la ICCIC com una de les institucions més dinàmiques del panorama pedagògic i cultural del país, que incorpora a la seva oferta educativa estudis que donen resposta a les necessitats de la societat actual.

Amb una plantilla formada per més de 220 professionals, som actualment la consultora de comunicació i relacions públiques més gran de l'Estat, amb oficines pròpies a Espanya, Portugal, Brasil, Colòmbia i Perú. El fet de ser una multinacional, però, no ha fet oblidar mai les arrels catalanes de l'empresa, que va néixer a Barcelona ara fa 25 anys de la mà de la seva actual presidenta, Núria Vilanova.

Amb la nostra àmplia experiència en comunicació, ajudem la ICCIC a donar a conèixer el seu projecte educatiu a partir de notícies, reportatges, articles i entrevistes als mitjans, perquè sigui un referent en temes pedagògics. Durant aquests anys, hem aconseguit que la ICCIC hagi aparegut en mitjans de comunicació com *La Vanguardia*, TV3, TVE, BTV, *El Periódico*, *El País*, *El Mundo*, Catalunya Ràdio, COM Ràdio, *Expansión*, *El Economista*, *l'Avui* o el

diari *ARA*, entre molts altres.

Als periodistes, els hem explicat temes interessants, com ara: la recuperació dels jocs tradicionals al pati (amb un ampli reportatge a *La Vanguardia*); la inauguració del nou edifici del barri de Gràcia; les sessions d'hipoteràpia que porten a terme alguns alumnes amb necessitats especials; l'acte de commemoració dels 50 anys del primer concert dels 16 Jutges a la seu de la ICCIC; la inauguració de l'ampliació de Thau Sant Cugat, l'exposició al Palau Robert en homenatge a Joan Triadú, etc.

Els nens i les nenes de les escoles també han estat els protagonistes d'alguns reportatges radiofònics i televisius, com per exemple el que es va emetre a *Els Matins* de Catalunya Ràdio, que explicava la classe d'ètica i cinema del professor Xavier Far a l'escola Thau de Sant Cugat. Així mateix, els infants també han aparegut davant de les càmeres de TV3, com en el cas de la conferència sobre Israel-Palestina el 2009 o en el reportatge sobre la recuperació dels jocs tradicionals al pati (*Info-K* de TV3).

D'altra banda, també hem gestionat nombrosos articles d'opinió, en què membres de la ICCIC han pogut opinar sobre temes d'actualitat, com ara la immersió lingüística a les escoles, l'ensenyament de filosofia, el tipus d'educació que avui reben els

nens i les nenes, la introducció de les noves tecnologies a les aules o el prestigi dels cicles formatius. D'altra banda, membres de la Institució han participat durant aquests anys en debats o entrevistes per parlar sobre temes d'actualitat, com la grip A a les escoles (TVE i Catalunya Ràdio, el 2009), els efectes de la crisi als centres educatius (Catalunya Ràdio, el 2009) o el nou calendari escolar (TVE el 2009 i BTV el 2010).

Però Inforpress, avui, és més que una empresa de comunicació. No ens volem posar límits i tenim la voluntat d'acompanyar els nostres clients no només en la projecció de la seva imatge pública sinó també en els seus objectius de negoci. Ara, més que mai, sabem que el nostre valor afegit és donar a cadascun d'ells el plus necessari per tirar endavant, teixint xarxes de relacions amb els seus principals públics: treballadors, clients, proveïdors, institucions públiques i privades i el conjunt de la societat. En tot això i més, volem ser el millor aliat dels nostres clients.

 INFORPRESS

www.inforpress.es

Destacats

Llegir com viure.

Homenatge a Joan Triadú 1921-2010

Inauguració de l'exposició dedicada a Joan Triadú. Palau Robert, 17 de gener de 2013.

Llegir com viure pretén acostar-nos a la figura i l'obra d'un mestre excepcional, d'un excel·lent lector i crític i d'un gran patriota.

L'exposició tindrà caràcter itinerant: Biblioteca Joan Triadú (Vic, maig-setembre 2013), Casa de Cultura (Sant Cugat del Vallès, setembre-novembre 2013),

Museu de Granollers (Granollers, desembre 2013 - febrer 2014), Museu de la Vida Rural (L'Espluga de Francolí, març-juny 2014). Finalment, s'instal·larà permanentment a la Biblioteca Terra Baixa de Ribes de Freser.

ACTIVITATS D'ESTIU A LA ICCIC

www.iccic.edu

thau escola
Barcelona

**Casals de lleure, anglès i esport.
Colònies, campaments i cicloturisme.**

Edat:: De 2 a 15 anys
Dates: Juliol i setembre
Informació: Tel. 93 203 01 54
<http://thaubcn.iccic.edu>

thau escola
Sant Cugat

**Casals de lleure, anglès i esport.
Colònies, campaments i cicloturisme.**

Edat:: De 3 a 15 anys
Dates: Juliol i setembre
Informació: Tel. 93 589 81 08

Campus de Bàsquet Nacho Solozabal
a les instal·lacions de l'Escola.
Informació www.basquetcatala.cat

CIC escola
batxillerats

CIC escola
cicles formatius

Classes de reforç.
Edat:: De 17 a 18 anys
Dates: Juliol
Informació: Tel. 93 200 11 33
www.iccic.edu/batxillerats
www.iccic.edu/cicles

CIC escola
idiomes

**Cursos intensius d'anglès, francès i alemany,
Tots els nivells per a totes les edats.**

Colònies, casals i cursos a l'estranger.

Dates: Juliol i setembre
Edat:: De 3 a 18 anys i adults
Informació: Tel. 93 200 11 33
www.idiomes.iccic.edu
www.viatges.iccic.edu

virtèlia escola
música

**Tallers d'expressió musical, instrumental
i de música moderna. Música de cambra i
noves tecnologies. Classes de reforç.**

Dates: Juliol
Edat: De 3 a 18 anys i adults
Informació: Tel. 93 200 11 33
<http://virtelia.iccic.edu>

L'estiu t'obre portes...

Institució Cultural del CIC
Fundació Privada

- › Colònies en anglès a Catalunya
- › Estades lingüístiques a l'estranger per a joves i adults, en grup i individuals

www.iccic.edu/viatges

- › Cursos d'anglès, francès i alemany a **Barcelona** i **Sant Cugat**
- › Tallers en anglès per a joves
- › Cursos especialitzats per a professionals

www.iccic.edu/idiomes